Salzburg, Ende 11. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26080
Copyright: Admont, Benediktinerstift

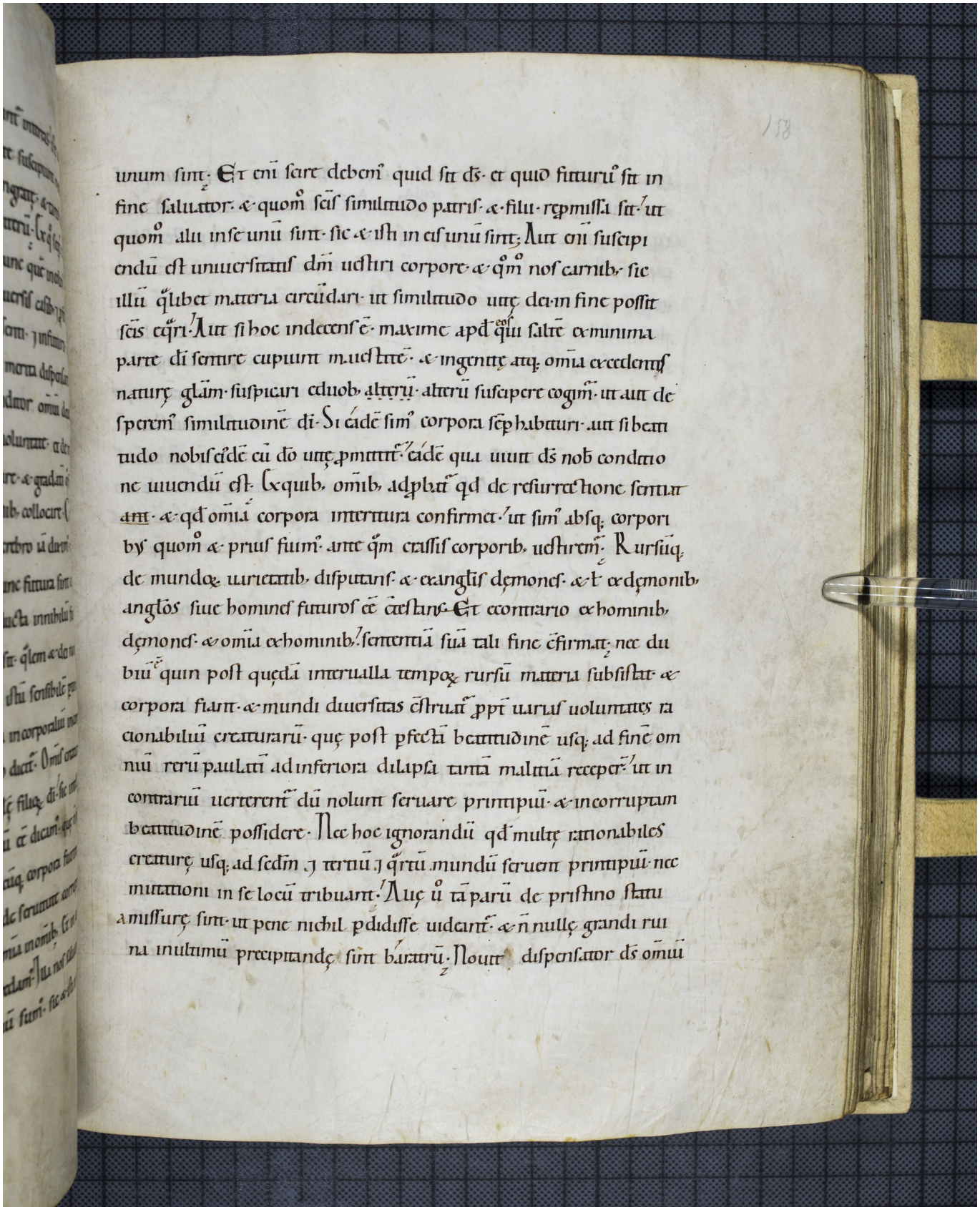

158

unum sint. Et cū sancte debeāt quid sit dē. et quid futurū sit in
fine saluator. & quom sās similitudo patris. & filii reprmissa sit. ut
quom alii inse unū sint. sic & ish in eis unū sint. Aut cū suscepi
endū est uniuersitatis dñm uelum corpore. & q̄m nos carnib. sic
illū q̄libet materia circūdari. ut similitudo unq̄ deat in fine possit
sās cōgri. Aut si hoc indecens ē. maxime apd eos q̄ui salte. & minima
parte dī sentire cupiunt. mudane. & ingenite atq; omīa excedentis
nature q̄m. suspicari cduob. altarū. alterū susapere cogim. ut aut de
spatiis similitudine dī. Si cāde sint corpora sēp habituri. aut si beati
tudo nobis cāde cū dō unq̄ pmittit. cāde qui uiuit dē nob condicio
ne uiuendū est. Exquib. omīb. adpbat qd de resurrectione sentiat
ante. & qd omīa corpora interitura confirmat. ut sint absq; corpori
bus quom & prius fuint. ante q̄m crassis corporib. uelimur. Rursūq;
de mundo uariatib. disputans. & euangelis dēmones. & & dēmonib.
angelos siue homines futuros ee celestes. Et econtrario & hominib.
dēmones. & omīa & hominib. sententiā suā tali fine cōfirmat. nec du
bium quin post quedā interualla temporū rursū materia subsistat. &
corpora fiant. & mundi diuersitas cōstituat ppt uarius uoluntatis ra
tionabilium creaturarū. quę post pfectā beatitudinē usq; ad finē om
nium rerū paulatim ad inferiora dilapsa tanta malitia receperit. ut in
contrariū uerterent dū nolunt seruare principiū. & incorruptam
beatitudinē possidere. Nec hoc ignorandū qd multę rationabiles
creaturę usq; ad sedm & tertiū & q̄rtū mundū seruent principiū. nec
mutationi in se locū tribuant. Aliq̄ ū tā parū de pristino statu
amittunt. ut pene nichil pdidisse uideant. & n nullę grandi ru
ina inultimū precipitandę sunt barathrū. Nouit dispensator dē omīū